

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

		Talmud Navigator													
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	א	פא.
גיטין-הזורק	מימרא														
כתב לגרש את אשתו ונמלך, ב"ש אומרים: פסלה מן הכהונה	[ב"ש]													■	פא.
אע"פ שנתנו לה על תנאי ולא נעשה התנאי - לא פסלה מן הכהונה.	ב"ה													■	פא.
ילמדנו רבינו, יצא עליו קול איש פלוני כהן כתב גט לאשתו, ויושבת תחתיו ומשמשתו, מה?	שלח ליה רב יוסף בריה דרב מנשה מדויל לשמואל:													◇	פא.
שלח ליה: תצא, והדבר צריך בדיקה.	[שמואל]													◇	פא.
מאי היא?														^	פא.
אילימא דאי מבטלינן קלא או לא מבטלינן														!	פא.
והא נהרדעא אתריה דשמואל היא, ובנהרדעא לא מבטלי קלא														ז	פא.
אלא דאי קרו לנתינה כתיבה.														!	פא.
וכי קרו לנתינה כתיבה, לכתובה גופה מי לא קרו לה כתיבה?														ז	פא.
אין, דאי מיגליא מילתא דקרו לנתינה כתיבה, דלמא נתן קאמרי.														!	פא.
תצא														ז	פא.
כל קלא דבתר נישואין לא חיישינן ליה	והא"ר אשי:													■	פא.
מאי תצא? נמי תצא משני.														!	פא.
א"כ, אתה מוציא לעז על בניו של ראשון														ז	פא.
כיון דמשני הוא דמפקינן לה ומראשון לא מפקינן לה, אתי למימר: סמוך למיתה גרשה.														!	פא.
בא וראה שלא כדורות הראשונים דורות האחרונים, דורות הראשונים - ב"ש, דורות האחרונים - רבי דוסא	רבב"ה א"ר יוחנן משום רבי יהודה בר אילעי:													■	פא.
שבויה אוכלת בתרומה, דברי ר' דוסא, א"ר דוסא: וכי מה עשה לה ערבי זה, מפני שמיעך לה בין דדיה פסלה מן הכהונה?	דתניא: [ר' דוסא]													■	פא.
בא וראה שלא כדורות הראשונים דורות האחרונים, דורות הראשונים מכניסין פירותיהן דרך טרקסמון כדי לחייב במעשר, דורות האחרונים מכניסין פירותיהן דרך גגות ודרך קרפופות כדי לפוטרו מן המעשר	ואמר רבב"ה א"ר יוחנן משום ר' יהודה בר אילעי:													■	פא.
אין הטבל מתחייב במעשר עד שיראה פני הבית, שנאמר: (דברים כ"ו) בערתי הקדש מן הבית	דאמר רבי ינאי:													■	פא.
אפילו חצר קובעת, שנאמר: (דברים כ"ו) ואכלו בשעריך ושבעו.	רבי יוחנן:													■	פא.
המגרש את אשתו ולנה עמו בפונדקי, ב"ש אומרים: אינה צריכה הימנו גט שני	[ב"ש]													■	פא.
ובה"א: צריכה הימנו גט שני.	ב"ה:													■	פא.
אימתי? בזמן שנתגרשה מן הנישואין.														■	פא.
ומודים, בנתגרשה מן האירוסין - שאינה צריכה הימנו גט שני, מפני שאין לבו גס בה.														■	פא.
מחלוקת - בשראוה שנבעלה	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:													■	פא.
אדם עושה בעילתו בעילת זנות	דב"ש סברי:													■	פא.
אין אדם עושה בעילתו בעילת זנות	וב"ה סברי:													■	פא.
אבל לא ראוה שנבעלה - דברי הכל אינה צריכה הימנו גט שני.														■	פא.
ומודים, בנתגרשה מן האירוסין - שאינה צריכה הימנו גט שני, שאין לבו גס בה	תנן:													■	פא.
ואי בשראוה שנבעלה, מה לי מן האירוסין ומה לי מן הנישואין														ז	פא.
אלא מתני' בשלא ראוה שנבעלה, ור' יוחנן דאמר כי האי תנא														!	פא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

		Talmud Navigator											
גיטין-הזורק	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
מימרא	לא נחלקו ב"ש וב"ה על שלא ראוה שנבעלה - שאינה צריכה הימנו גט שני, על מה נחלקו? על שראוה שנבעלה									!	◇	פא:	
	אדם עושה בעילתו בעילת זנות								◆	■	!	◇	פא:
	אין אדם עושה בעילתו בעילת זנות.								◆	■	!	◇	פא:
	ומתני דאוקימנא בלא ראוה שנבעלה, במאי פליגי?									?	◇	פא:	
	דאיכא עדי יחוד וליכא עדי ביאה									!	◇	פא:	
	לא אמר' הן הן עדי יחוד והן הן עדי ביאה								◆	■	!	◇	פא:
	אמרין הן הן עדי יחוד והן הן עדי ביאה								◆	■	!	◇	פא:
	ומודים בנתגרשה מן האירוסין - שאינה צריכה הימנו גט שני, דכיון דאין לבו גס בה, לא אמרין הן הן עדי ביאה.									!	◇	פא:	
	ומי אמר ר' יוחנן הכי?									?	◇	פא:	
	הלכה כסתם משנה, ואוקימנא למתניתין בשלא ראוה שנבעלה									?	◇	פא:	
	אמוראי נינהו וליבא דרבי יוחנן.									!	◇	פא:	
	כנסה בגט קרח - תצא מזה ומזה, וכל הדרכים האלו בה.										■	פא:	
	גט קרח - הכל משלימין עליו, דברי בן ננס										◆	פא:	
	אין משלימין עליו אלא קרובים הראויין להעיד במקום אחר.										◆	פא:	
	ואיזהו גט קרח? כל שקשריו מרובין מעדיו.										■	פא:	
	מ"ט דגט קרח?										^	פא:	
	גזירה משום כולכם.										!	◇	פא:
	גט קרח - הכל משלימין עליו.										■	פא:	
	ור"ע, עבד מאי טעמא לא? דאתו למימר כשר לעדות, קרוב נמי אתו למימר כשר לעדות										?	◇	פא:
	אלא עבד היינו טעמא, דדלמא אתו לאסוקיה ליוחסין.										!	◇	פא:
	גזלן דבר יוחסין הוא ליתכשר										?	◇	פא:
	אין משלימין עליו אלא קרובים הראויין להעיד במקום אחר קרוב אין, גזלן לא										?	◇	פא:
	אלא עבד היינו טעמא, דאתו למימר שחרורי שחרירה, גזלן נמי אתו למימר תשובה עבד, קרוב מאי איכא למימר? קרוב, כולי עלמא ידעי דקרוב הוא.										!	◇	פא:
	גט קרח - קשריו שבעה ועדיו ששה, ששה ועדיו חמשה, חמשה ועדיו ארבעה, ארבעה ועדיו שלשה, עד כאן מחלוקת בן ננס ור"ע, אבל קשריו שלשה ועדיו שנים - דברי הכל אין משלימין עליו אלא קרוב.										■	◇	פא:
	מכדי כל שלשה במקושר כשנים בפשוט דמי, מה התם קרוב לא, אף הכא נמי קרוב לא										?	◇	פא:
	אף לדידי קשיא לי ושאליתיה לרב המנונא, ורב המנונא לרב אדא בר אבהו										!	◇	פא:
	הנח לשלשה במקושר, דלאו דאורייתא.										!	◇	פא:
	גט קרח - קשריו שבעה ועדיו ששה, ששה ועדיו חמשה, חמשה ועדיו ארבעה, ארבעה ועדיו שלשה, עד כאן מחלוקת בן ננס ורבי עקיבא										■	◇	פא:
	השלמים עליו עבד - בן ננס אומר: הולד כשר										◆	◇	פא:
	הולד ממזר										◆	◇	פא:
	אבל קשריו שלשה ועדיו שנים - דברי הכל אין משלימין עליו אלא קרוב.										■	◇	פא:

disputants-חולקים-♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא-■ ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
גיטין-הזורק	מימרא												
כשר.	רב יוסף מתני:											■	
קרוב	והתניא:											?	
תני: כשר.	רב פפא:											!	
לא הוכשרו בו אלא עד אחד קרוב בלבד, אבל תרי לא, דלמא אתי לקיומי בתרי קרובים וחד כשר.	רבי יוחנן:												◇
מתניתא נמי דיקא, דקא מדלג ותני חד חד, שמע מינה.	רב אשי:											■	■